

dan se ob odločeni uri vsi trije znajdejo na dogovorjenem kraju, ter si pripovedujejo, kako se jim je godilo. Prvi začne pripovedovati: „Ko sem v temno hišo stopil, se ob ničkah (banjicah) spodtaknem, in žena vsa srdita mi reče: „No, no, stopi še v ničke, v katerih sem kvas postavila!“ „Kakor koli se ti poljubi, draga ženica“, jej odgovorim, ter z obema nogama cofnem v kvas, in se potem skobacam v posteljo. Drugi pa pravi: „Moja žena je bila že v postelji, ko v trdi temi v izbo stopim in se ob pohištvu potikam. Žena mi v nagli jezi reče: „Stekleno omaro še poderi, ti požeruh!“ Mislé na obljubo vama dano, telebnem v omaro in tresk! prekucnil sem omaro, da kar šipe križem letijo. Žena bila je silno razkačena, in gotovo mi bo nje klepetanje še dolgo časa po ušesih bobnelo.“

Tretji se pa kisko drži in debelo gleda ter pripoveduje: „Ko sem domu prišvedral, in se v temni hiši spodtikal, me razdražena žena nekrščansko napade, rekoč: „Vrat si še zlomi!“ „Čakaj malo, moja ljuba, tega pa ne storim“, jej odgovorim, „rajši plačam odmerjeno kazen. — Tukaj je tedaj pet tolarjev“, reče tovaršema, „pa ne prašujta več, kako da se mi je dalje godilo.“

C.

Babjeverstvo.

Od sv. Tomaža nam piše pošten mož: Pri nas je več ljudi, ki še verujejo na vraže in čarovnijo (ooprniijo). Kadar jim živinče zbolí, hodijo h konjederem in drugim mazačem in babjevercem, kateri jih za nos vodijo in neko pošteno osebo obrekujejo, češ, da je čarovnica. — Isto tako pripisujejo človeške bolezni čarovniji ter pravijo: Ta in ta oseba mi je bolezni kriva, poiščejo konjederca, ki temu blebetanju pritrdi, da svoje maže bolj drago speča. Tako se nedolžni ljudje ob dobro ime spravljajo, denar pa pri nevednih mazačih zapravlja.

Nekega dne bil sem med dninarji, ki so poštenega moža obrekovali, da je čarovnik. Nič ni pomagalo, blebetačem norčijo z glave zbijati, ostali so pri svoji trmi, češ, da ima „črne bukve.“ — Na vprašanje, odkod da jih je dobil, se hitro odrežejo brezglavneži, da ima dva duhovna brata, od katerih je menda te bukve dobil!

Od nekega hrama v Savcih si zarad 2 sosedov ne upajo živine na občinski pašnik goniti, ker se bojé, da jim soseda napravita, da se kravam vse mleko spridi! Ravno tem ljudem je konjederec ta-le recept dal: Pomolzeno mleko tiste krave, katero je čarovnica „obrala“, naj hitro, dokler je še toplo, v nov lonec prelijejo, potem pa pred solničnim vzhodom v lonec ustrelijo. Tako bode tistemu krava padla, kateri je pomolzeno poškodoval. Pa kaj se zgodi? Še tisti dan je ravno njemu, ki je po konjiderskem receptu v mleko ustrelil, krava poginula! Tako nam poroča pameten mož, ki želi, da bi se nja rojaki pobolj-

šali. — Pobiljšali se bodo le, ako se med njimi sv. krščanska vera oživi, kajti mati babjeverstva je slaba vera, toraj tudi vidimo, da so v takih zmotah, ki so Bogu nagujusne, zakonani le ljudje slaboverniki ali neverniki, ktere Bog s tem kaznuje, da jih vraže trapijo. — V poduk pa bodi naslednja zgodnica iz ajdovskih časov, da se neumni ljudje krščanskega veka prepričajo, da so neznabogi pametnejši bili od sedanjih babjevercev. — K slavnemu Rimljanu Katonu (kakor pripoveduje sam sv. Avguštin de doctr. Chr. I. II.) pride nekdo za svét vprašat, češ, da ga močno skrbi neka stvar, ki ima po njegovih mislih zanj hud pomen (rok): šišmiši so mu namreč bile škornje razgrizle! Katon pa odpravi preplašenega vprašalca s šaljivo besedo: „E brate, to nema nobenega pomena; pomenljivo bi le bilo, če bi bili čevlji šišmiši pogrizli.“

Razne stvari.

(Zoper združenje občin.) V seji okr. zastopa v Sloveogradcu dné 17. t. m. se je večina izrekla zoper združenje občin v eno veliko, upravno srenjo (Verwaltungsgemeinde). Tako utegnejo z večine vse kmečke srenje storiti, kar je prav. Ob enem je pa treba tudi oglasiti se za preuredbo javne državne uprave. Če se gospôske drugače ne uravnajo, ne bo strahu in ne reda na kmetih, ker so gospôske predalječ od kmetov.

(Bralno društvo.) Na Petrovo popoldné se slovesno prične bralno društvo v Lembahu, ki obeta lepega vspeha.

(Nevihita.) V saboto dné 20. jun. je huda nevihta po mnogih krajih razsajala in neizmerno škode napravila. V Frajhamu so planinski potoki v malih trenutkih grozovite reke postali ter vse pokončali, koder so se razlili, tudi veliko cesto zlo poškodovali. Neki mož iz Hočjega se je v hudi uri s Polskave domu vozil; dveletni konj se splaši vode na cesti in skozi v vozičkom na levo v grabo z vodo nalito. Možá k sreči otmejo, konj se pa zalije in voziček zdobljen v vodi ostane. Na gornji Polskavi je blizo cerkve v hišo starega šolmeštra B. udarilo in hišo popalilo. Od leta 1868 ni bilo toliko povodinj. — Isto nesrečno saboto je v Šmiklavski fari pri Sloveogradcu udarilo v Bučinekovo hišo, ktera pa k sreči ni zgorela. Strela šine skoz odprto okno (naj bi si vendar ljudje zapomnili, da se v taki uri okna morajo zapreti!) v hišo, kder je bilo več ljudi zbranih. Gospodinja, ki je otroka pestovala, se zgrudi omamljena na tla; neki mestjan iz Slovegradca je bil osmojen po licu in po eni nogi; dete bilo je kakor mrtvo, vendar pa ni nobeden teh ob življenje prišel, vsi so okrevali.

(† Ant. Flis.) V nedeljo 21. t. m. bil je na Laškem sijajin pogreb učitelja A. Flisa, ki je po dolgem bolehanju in 36letnem službovanju v 60. letu svojega življenja umrl. Bil je mož